

Röcögve és süvöltve

Czinóber Klára és Karánsebessy Balázs néptánc-pedagógusok tanítványainak karácsonyi bemutatóján elsőnek a fiatalabb gyermekek Süvöltő csoportjának játékfűzése csalt örömkönnyekeket a szülők szemébe. Az 1-3. osztályosok teli tüdőből énekeltek, bátran játszottak, mintha maguk között lennének, nem pedig a zsúfolásig megtelt nagyterem színpadán „adnák elő” az ős folyamán tanultakat. Őket a Röcögő, azaz a nagyobacska általános iskolásokból álló csoport követte. Örömteli volt látni, hogy a rengeteg táncos gyermek alig-alig fért el a színpadon, s minden bizonnyal a szülők egy része komolyan izgult azért, hogy a nagy virtus közben be ne szakadjon az emelvény a lelkes táncosok lába alatt. S hogy miért volt oly felemelő érzés részese lenni mindennek? Nos azért, mert a megszámlálhatatlanul sok kis néptáncos olyan igazi, belső örömből ropta, ami átragadt a szülőkre, a nézőtérrel figyelő testvérekre is. Az efféle táncbemutatókat receptre kellene felírni minden, a korunk emberét közömbösségbe, búskomorságba taszító nyavalya ellen.

Lucázás, regölés, pásztorjáték a Búzaszemben

A Búzaszem Iskolában minden év folyamán más és más adventi, karácsonyi népszokást tanulhatnak el a gyermekek pedagógusaiktól. A táncos, zenés, énekes játékokkal azután elindulnak a városban, meglátogatják a különféle intézményeket, civilszervezetek ünnepségein kedveskednek vele, illetve egy-egy osztályközösség az adott esztendőben három-négy családhoz is betér. A nyolcadik esztendő végére így valamennyi családnál jár legalább egy alkalommal a gyerekcsapat. Advent idején az iskolában minden reggel közös énekléssel indul, melyhez a megérkező gyerekek, szülők csendesen odaülve csatlakoznak. Így aztán az utolsó tanítási napra tervezett Krisztusváro ünnepre – melyet a művészpedagógusok karácsonyi koncertje készít elő – sok-sok adventi, karácsonyi dalt ismernek meg és énekelnek végig a gyerekek, miközben a Megváltó születését szimbolizáló apró mécseseket gyűjtanak meg sorra egymás után. Az ünnepség végére az addig sötétségbe burkolózó iskolai aula *megfényesedik* az apró lángoktól, a családok pedig hasonlóan megfényesedő lélekkel indulnak hazafelé.

Kedveset és szépet

Egy adventi vásár Gödön nem csupán arról szól, hogy találkozik az árus és a vevő. Beszélhetünk a Németh László vagy a Búzaszem iskoláról, az alkalom, amelyet a szervezők megteremtettek, sokkal többet adott a térben és időben egy helyre szervezett vásárnál. A Gödön és környékén élő kézművesek, termelők, ügyes kezű édesanyák és kreatív gyerekek portékáinak olyan színvonalas válogatását láthattuk az iskolai közösségek által szervezett vásárokon, amely bármelyik világvárosban is megállta volna a helyét. A kínált termékek minden korosztály s mindkét nem számára igényes kivitelű, esztétikus vagy éppen hasznos ajándéklehetőséget jelentettek. Aki pedig csupán nézelődni szeretett volna, annak teaház, forralt bor, sült gesztenye és egyéb finomságok csábítását kellett kiállnia. A szervezők arra is figyeltek, hogy a kisgyermekkel érkezők ideig-óraig mesemondókra, gyertyaöntőkre bízassák csemétéiket, míg ők megvásárolják a kiválasztott ajándékokat.

